

mussen, Rimestad, Schelde, J. Sørensen, og Lauber.

Stemmer ikke:

Bøjsen, Buch, S. Christensen, Clausager, Dam, Haastруп, Høgsbro, Madsen, N. Nielsen, P. Pedersen, Scharling, Stytte og Steenstrup.

Fraværende med Orlov:

Ivermoes.

Fraværende:

Bagger, Bajer (syg), Berntsen, Brig, Buft, Casse, Christiansen, Clausen, Grifstrup, Faaborg, Fogtmann, Gad, Hage, Hall (syg), Holstein-Ledreborg, Klein, Koch, Leth, Th. Nielsen, L. Pedersen, N. Ravn, Scavenius, Smith, S. Sørensen (syg), Thomsen, Zahle, Alberti (syg) og N. Andersen.

Lovforslaget bliver nu at tilstille Lands-thinget.

Formanden (Krabbe): Dagsordenen er hermed udtømt.

I Genhold til, hvad jeg før bemærkede, maa jeg spørge, om nogen af de ærede Medlemmer stiller Forslag angaaende Fællesudvalg vedrørende Forslag til Lov om Lillægsbevilling for Finantsaaret 1880—81.

Winther: Maa jeg bede om Ordet?

Formanden (Krabbe): Det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) har Ordet.

Winther: Jeg vil tillade mig i Genhold til Forretningsordenens § 18 at foreslaa et Fællesudvalg nedsat, bestaaende af 18 Medlemmer, 9 fra hvert Thing. — Maatte jeg tillade mig at motivere dette Forslag.

Dengang vi vedtogte det Forslag, som vi for nogen Tid siden sendte til Landsthinget, da kan det dog ikke have været Tanken her i Thinget, at Landsthinget skulde vedtage dette Forslag, som det forelaa. Det var der vist ikke den mindste Formening om hos Nogen, at Landsthinget skulde tage det saaledes; men hvad var da den Tanke, der kunde bevæge Folk til at stemme for dette Forslag og sende det over til Landsthinget? Ja, den var jo forskjellig efter den Stilling, man indtog til Sagen i det Hele; men det maatte dog være klart, hvad der ogsaa allerede laa i Erklæringen fra Finantsudvalget over det fra Lands-thinget tilbagevendte Forslag, at man tænkte sig, at det maatte forsøges, om der kunde komme en

Mægling istand imellem de to Thing, altsaa et Fællesudvalg. Dette maatte være den fornuftigste Hensigt med saaledes at sende Forslaget til Lands-thinget. Lad os nu se, hvorledes denne Sag stiller sig for Dieblirket. Landsthinget, hvor jo et enkelt Medlem begyndte Forhandlingerne med at sige, at det var det sidste Ord, det havde sagt, kan jo være i en vanskelig Stilling med Hensyn til Spørgsmaalet om at forlange Fællesudvalg, men det forekommer mig, at Hensynet til de Mænd, som Forslaget angaar, maatte kunne bevæge os, som have viist en saadan Smødekøkken i denne Sag, til at gaa til det sidste Skridt, og jeg skal ikke fortryde at have været den, der har foreslaaet, at de to Thing kom til i Samraad at se, om de kunde enes om Noget, der dog kunde være til Hjælp for endel Medborgere i Statens Tjeneste, som høilig kunne trænge til at faae et Tilskud. Jeg kan egentlig ikke se, at der fra nogen Side, undtagen fra deres, som absolut ikke ville have, at Embedsmændene maa faae noget Tillæg, kunde være Betænelighed ved at gaa til Fællesudvalg, thi man kan jo for det Første vælge sine Medlemmer blandt dem, man samstemmer med.

— Vi have jo Forholdsalsvalg, saa at man veed, hvem man har Magt til at sætte ind i Udvalget — og skulde det ikke lykkes at bevæge Landsthinget til at gaa ind paa Noget, som vore Udsendinge tro, at vi ville gaa ind paa, saa er Forsøget glippet, og saa er der ikke nogen værre Stilling tilstede end den, der er i Dieblirket. Det har altid forekommet mig, at det var ønskeligt, at man, naar man staar lige overfor Medborgere, som virkelig kunne trænge til en Støtte, da viser Smødekøkken og overfor al Slags Saloufspørgsmaal og al Slags Tvist, der kan findes blandt Partierne. Det forekommer mig at være ønskeligt, at man overfor dette af Hensyn til dem, der skulle nyde Godt af Sagen. (Afbrydelse). Ja, det gjør mig ondt, ifald min Tale interesserer saa lidt, at man ikke engang vil høre den; men det skal jeg ogsaa finde mig i og meget snart slutte, hvis det er Meningen, at man i det Hele er færdig med denne Sag og ikke vil høre Mere om den. Jeg vil imidlertid sige een Ting til. Denne Samling har været omtrent i 10 Maanedere. Den har bragt mange Resultater, som jeg er misfornøjet med. (Berg: For Exempel?). For Exempel Hærløven, eller rettere den vil bringe dem. Der har været adskillige Sager, som dog ere nogenlunde nyttige; men hvad jeg kan sige med Sikkerhed er, at det er det Rigtigste for Folkethinget at faae tilveiebragt saamange Love, som uden væsentlig Ophold i Henseende til Samlingens Længde kunne blive vedtagne. Der er nu en Sag, som maaste kan blive bragt tilende, og som mange Røstende vilde velsigne os for, medens man, hvis den ikke bliver bragt tilende, vil synes, at Folkets Udsendinge have været haardhjertebe lige overfor en stor Xrang hos mange Menneſter. Det